

Do członków Senatu (uczelnni.....)

Szanowni Senatorowie,

II Konferencja Smoleńska, która odbyła się w Warszawie w dniach 21 i 22 października br. postawiła sobie jako cel „stworzenie forum dla przedstawienia interdyscyplinarnych badań dotyczących zagadnień technicznych, medycznych, socjologicznych i prawnych Katastrofy Smoleńskiej”. Cel ten w pełni został osiągnięty, a zakończone obrady dały świadectwo aktualnego stanu naukowego rozpoznania tragicznego wydarzenia, w którym w dniu 10.04.2010 zginął Prezydent Rzeczypospolitej wraz z 95 towarzyszącymi mu osobami.

Konferencja nie tylko osiągnęła założony cel, lecz również odniosła sukces na innych polach. Stała się świadectwem możliwości integracyjnych i badawczych środowiska naukowego. Bez jakiegokolwiek pomocy organizacyjnej lub finansowej oficjalnych instytucji stu kilkudziesięciu profesorów z 5 krajów potrafiło połączyć swe wysiłki dla wspólnego celu badawczego i udowodniło, że nawet przy braku dostępu do zasadniczych dowodów materialnych w postaci wraku, możliwy jest postęp w dochodzeniu do prawdy o okolicznościach Katastrofy Smoleńskiej.

Podstawowym założeniem organizacyjnym Konferencji była całkowita jej otwartość i jawność. Zaproszenia do udziału w Konferencji zostały rozesłane do wszystkich wydziałów wszystkich uczelni akademickich, do wszystkich instytutów i jednostek naukowych na terenie Polski, zarówno państwowych jak i prywatnych, jeśli tylko w kręgu ich zainteresowania leżała dowolna z nauk objętych zakresem Konferencji. Dodatkowo zaproszenie umieszczone zostało na stronie internetowej. W wyniku tej akcji napłynęło na Konferencję blisko 50 referatów. Do bezpośrednich obrad Komitet Naukowy dopuścił 38 referatów reprezentujących cały wachlarz współczesnych dziedzin nauki - 23 referaty z nauk technicznych, 3 z medycznych, 6 z socjologicznych i 6 referatów z nauk prawnych. Dla zapewnienia jawności obrad i uniemożliwienia manipulacji medialnej, obrady w całości były transmitowane na żywo poprzez Internet. Dzięki tej transmisji obradom przysłuchiwało się nie tylko 220 uczestników obecnych na sali, lecz również wielka rzesza internautów. Obrady były retransmitowane przez kilka telewizji internetowych, a szacunkowa liczba oglądających je internautów wyniosła 200 tys. Czyni to z II Konferencji Smoleńskiej ewenement na skalę światową.

II Konferencja Smoleńska przeanalizowała techniczne, medyczne, socjologiczne i prawne aspekty Katastrofy Smoleńskiej. Kilkadziesiąt przedstawionych referatów ukazuje łącznie aktualny stan naszej wiedzy odnośnie do przebiegu Katastrofy Smoleńskiej. Ukazuje też zakres dalszych badań, jakie są niezbędne dla pełnego wyjaśnienia przebiegu tej wielkiej narodowej tragedii. Obraz, jaki się wyłania z przedstawionych prac dowodzi jednoznacznie, że hipoteza jakoby w dniu 10.04.2010 samolot Tu-154 w Smoleńsku stracił kawałek skrzydła w wyniku uderzenia w brzozę, a następnie rozbił się doszczętnie w wyniku uderzenia w grunt (*katastrofa typu 1A*) – ta hipoteza jest całkowicie fałszywa. Istnieją niepodważalne dowody, że samolot rozpadł się w powietrzu, a na ziemię spadły oddzielne jego szczątki (*katastrofa typu 2B*). Powierzchnia ziemi stanowi swoistą księgę, na której zapisany jest przebieg katastrofy. Wygląd szczątków samolotu oraz ich rozłożenie na powierzchni ziemi i przeszkodach terenowych są udokumentowane na tysiącach zdjęć i filmów wykonanych przez wielu niezależnych operatorów. Ta ogromna dokumentacja zarówno w całości jak i w szczegółach dowodzi, że powszechnie znane prawa fizyki wykluczają możliwość przebiegu wypadków przedstawionego w raportach MAK i Komisji Millera. Nawet dla osób całkowicie pozbawionych wiedzy z dziedziny mechaniki jest oczywiste, że kadłub samolotu spoczywający na lotnisku w Smoleńsku został rozerwany, a nie zgnieciony.

Szanowni Senatorowie,

W sytuacji usilnie propagowanej fałszywej wersji co do mechaniki zniszczenia samolotu w Katastrofie Smoleńskiej zwracamy się do Was jako pracowników nauki z apelem o zerwanie z postawą bierności wobec wpajania fałszu w dziedzinie, która jest właśnie nauki domeną. Wymaga tego uczciwość naukowa i odpowiedzialność za kształtowanie postaw młodzieży akademickiej. Apelujemy więc o podjęcie stosownych uchwał, które umożliwią pracownikom Waszej uczelni włączenie się do badań nad przebiegiem Katastrofy Smoleńskiej z zachowaniem wszystkich zasad obowiązujących w życiu naukowym.

Uważamy, że konieczne jest znalezienie środków na niezależne badania prowadzone w ramach uczelni i zachęcenie pracowników, aby w zakresie swych kompetencji zechcieli niezależnie przeanalizować poszczególne aspekty technicznej strony Katastrofy Smoleńskiej. Materiały Konferencyjne stanowiące dorobek I Konferencji Smoleńskiej znajdują się już w Waszej uczelnianej bibliotece, a także dostępne są na stronach internetowych <http://konferencjasmolenska.pl> i <http://smolenskrash.com>. Na stronach tych dostępna jest też relacja filmowa z całości obrad II Konferencji Smoleńskiej. Materiały te mogą posłużyć do krytycznej analizy dotychczasowego dorobku obu konferencji.

Chcemy jednak podkreślić, że nawet w sytuacji całkowitego braku środków niezbędne jest zorganizowanie seminariów naukowych umożliwiających taką analizę i ocenę przedstawionych w materiałach wyników, aby w społeczności akademickiej zerwać z poczuciem obojętności wobec największej powojennej tragedii w Kraju. Mamy przecież wszyscy świadomość, że w sytuacji żywego zainteresowania całego społeczeństwa okolicznościami Katastrofy Smoleńskiej, ta manifestacyjna obojętność ze strony oficjalnych instytucji akademickich nie przynosi im chwały, lecz napawa poczuciem wstydu wielu uczciwych ludzi.

Warszawa 22 października 2013 r.

Komitet Organizacyjny i Komitet Naukowy II Konferencji Smoleńskiej